

til Sagen, at der tidligere har været etableret et andet Princip; thi naar dette tidligere Princip ikke var heldigt, da maa man her som i andre Tilfælde forlade det ved den første givne Leilighed. Men medens jeg saaledes gaaer ud fra, at det vil være rigtigt at bringe det Princip med Hensyn til Udredelsespligten tilbage i Lovforslaget, som oprindeligt laa til Grund for det, saa kan jeg derimod iøvrigt aldeles ikke dele de Ansuelser, der ere blevne gjorte gjældende i det oprindelige Forslag, og hvilke ligeledes i det Hele ere gjorte gjældende i Lovforslaget, som det nu foreligger, med Hensyn til Størrelsen af den Erstatning, der skal tilstaaes for at ligeliggjøre Byrden. I den høitagede Ministers oprindelige Forslag var det fastsat, at der for en heel Dags Rejsægt skulde gives 1 Rd. i Erstatning, hvilken Erstatning nu er forhøiet til 1 Rd. 3 Mk. Det er imidlertid aldeles ikke tydeligt udtrykt, hvad der skal forstaaes ved en Dags Rejsægt. Efter hvad der i Lovforslagets § 2 b. er udtalt om Kjøreægter, antager jeg, at en Dag maa sættes lige med 24 Timer. I § 2 Lit. a. bestemmes det nu med Hensyn til Rejsægt, at 2 Milis Reise skal regnes for en halv Reisedag; derefter kunde man vel antage, at 4 Milis Reise skulde regnes for en heel Dags Reise, men det er dog neppe Meningen. Men hvad jeg navnlig maa fremhæve, det er, at det ikke er de Kjørsler, der virkelig ere blevne udførte, som ifølge Lovforslaget skulle erstattes. Naar man gaaer ud fra det Princip, at Byrden skal ligeliggjøres ved dens Fordeling paa hele det kjøreligtige Hartkorn, saa synes det, at man maa see at udfinde, for det Første Værdien af Kjørslerne og for det Andet den virkelige Veilængde, der er kjørt. Efter § 2 Lit. a. skal Veilængden imidlertid kun beregnes efter Afstanden mellem Mødestedet og Bestemmelsesstedet, og som en Folge af denne Bestemmelse vil Forholdet kunne stille sig meget besynderligt. Hvor ringe Erstatningen derefter kan blive, skal jeg tillade mig at godtgjøre ved et Exempel. Dersom man f. Ex. vilde sætte, at Commandantsskabet

for et militairt Corps, der laa i Roeskilde, vilde have Bøgne rekvirerede fra Kjøbenhavn — og det er ikke saa sjældent, at der rekvireres Bøgne fra Egne, der saaledes som i det nævnte Exempel ligge 4 Mil fra Mødestedet — for at kjøre 2 Mile Vest for Roeskilde til et Bestemmelsessted mellem Roeskilde og Ringsted, saa vilde Rejsen ifølge Lovforslagets § 2 a. kun blive beregnet til 2 Mile eller en halv Dags Kjørsel, og hele Erstatningen vilde altsaa kun komme til at beløbe sig til 4 Mk. 8 β, skjøndt den kjøreligtige i Virkeligheden havde kjørt 12 Mile. Erstatningen vilde selvfølgelig for disse 12 Mile, ifølge Ministerens Forslag, kun blive 4 β, siger og skriver fire Skilling, for Milen for en Kjørsel med 2 Heste og Bogn. Det forekommer mig dog klart, at man, naar man vil tale om en Ligeliggjørelse af en Byrde, maa tage Forholdene, som de virkelig ere, og udfinde den virkelige Værdi af, hvad der er blevet præsteret. Dmtrent paa samme Maade vil Forholdet stille sig med Hensyn til Kjøreægterne. Der er i Lovforslaget fastsat en Erstatning af 2 Rd. for et Døgn Kjørsel, men dette vil i Virkeligheden blive det Samme som 1 Rd. for en heel Dags Kjørsel, thi 24 Timer udgjør saa lang en Tid at kjøre i, at en Kjørsel, der medtager denne Tid, neppe kan vurderes til mindre end at være lig med 2 Dages Kjørsel. Naar der er Tale om Kjøreægter, er det nu vel derhos bestemt, at der skal gives nogen Erstatning for Rejsen fra Hjemmet til Mødestedet, men Erstatningen kan dog ikke desto mindre gaae ned til c. 8 β pr. Mil — hvilket Beløb dog i alt Fald er noget højere end Beløbet i det foregaaende Tilfælde, hvis de Vedkommende have et længere Stykke Vej at kjøre fra og til Mødestedet. En saadan Erstatning er, jeg vil sige, upassende. Jeg vil bede fastholdt, at jeg gaaer ud fra den Betragtning, at Godtgjørelsen skal udredes af de kjøreligtige selv, og at der altsaa kun er Tale om en Ligeliggjørelse af den Byrde, der tilfældigt er falden paa enkelte af de kjøreligtige. Gaaer man ud herfra, saa maa man